

[Sigsgaard.]

hængerne forsikre, at fællesmarkedets politik er i fuld overensstemmelse med Danmarks interesser; den er jo ret forskellig fra den nuværende danske politik, og man kunne jo så fristes til modsætningsvis at slutte, at den politik, der føres i Danmark i dag, ikke er i Danmarks interesse. For resten er det efter min opfattelse forkert at tale om Danmarks interesse; den politik, der er i den danske kapitalismes interesse, er jo ikke i danske lønmodtageres interesse i almindelighed.

Dernæst om oplysningsarbejdet, som jo ikke rigtig foregår. I lang tid har VKR og socialdemokratiet åbenbart ment, at når bare man ikke fortalte ret meget om fællesmarkedet, kunne man nok lige så stille få Danmark listet ind. Allerbedst ville det selvfølgelig være, hvis hr. Poul Schlüter kunne få tilslutning til det, han sagde i dag om, at dette var et så stort og helligt spørgsmål — jeg ved ikke, om han sagde helligt, men det lå i hvert fald i tonefaldet — at her måtte smålige partipolitiske hensyn vige, her måtte man stå sammen. Det er jo også det, VKR og socialdemokratiet gør, hver eneste gang vi har markedsdebat her i folketinget. Men dette er jo netop et stærkt politisk præget spørgsmål mere end så meget andet, folketinget diskuterer ivrigt: om totalisatorspil, oldåser og den slags.

Jeg sagde før, at man ikke har drevet nogen videre oplysningsvirksomhed, men man har selvfølgelig kørt en primitiv propaganda i aviserne og i radio og tv. I den sidste uge har radioens og tvs medarbejdere jo nærmest boblet af begejstring i mikrofonen over englændernes forhandlingsresultater. Og det er naturligvis kun tilhængere, der begejstres over dem. Tænk, hvis reporterne i stedet for bekymret havde talt om, at nu var kapitalisterne i Bruxelles og i London vist desværre ved at finde hinanden til stor skade for lønmodtagerne; sådan kunne man jo også se på sagen. Sikke man så ville have hylet op over den venstreorienterede og ensidige radio, vi har.

Men til trods for at regeringen har en skov af embedsmænd og en hær af journalister, der med omhu siger alt det positive om fællesmarkedet, de kan finde på — og det er de sat til — og bagatelliserer ulemperne, til trods for det vokser folks modstand støt. Og

nu har tilhængerne så fundet ud af, at det er, fordi folk ved for lidt om fællesmarkedet, så nu skal der sættes ind med oplysning.

Hr. Bernhard Baunsgaard er så demokratisk, at han vil have både tilhængere og modstandere til at bruge 5 mill. kr. til oplysning; det sagde han forleden dag i radioens orientering. Men da VS i november måned, for et halvt år siden, foreslog næsten nøjagtig det, som hr. Bernhard Baunsgaard gjorde sig til talsmand for forleden, hvem stemte så imod? Ja, det gjorde praktisk talt hele folketinget, deriblandt hr. Bernhard Baunsgaard. Men lad det nu være, han har da selvfølgelig ret i det, han siger nu. Vi er alle sammen med til at betale handelsministeriets kedsommelige, ukritiske og vanskeligt tilgængelige pjecer, der fungerer som agitation for EC. Jeg forstår da godt hr. Bernhard Baunsgaard, hvis han føler det lidt underligt, at tilhængerne frit kan agitere i pressen, radioen og indirekte i pjecerne delvis for skattepenge, mens modstanderne må stå på gadehjørnet med deres primitive løbesedler, betalt af deres egen lomme. Det kan da godt være, der er et eller andet, som man har lært i skolen om demokrati engang, der ligesom gør lidt oprør imod en sådan udemokratisk tilstand, som der her er tale om. Men lad os så se lidt handling. Det er ikke nok med de pæne ord om alsidig oplysning.

Der er fremsat et dagsordenforslag af hr. Aksel Larsen her i dag. Må jeg først sige om det, at det er vi selvfølgelig positivt indstillet over for, men jeg vil ikke gå ind på en nærmere debat om det, for det kommer jo med de regler, man følger her i folketinget, ikke til afstemning. Det bliver flertalsforslaget, der bliver tromlet igennem som sædvanlig, og dette flertalsforslag er jo fremsat af hr. Ivar Nørgaard.

Lad mig om det sige, at vi er i VS for en folkeafstemning, men vi er naturligvis modstandere af dagsordenforslaget som helhed, fordi det bekræfter den officielle markeds politik, og VS er som bekendt klart imod fællesmarkedet. Vi er imod den form for folkeafstemning, som VKRS foreslår — nu taler man jo også om en samlingsregering, så jeg må sige VKRS. Man har åbenbart erkendt, at der efter et valg nok ikke vil være særlig stort flertal for indlemmelse i EC.